

Opdracht 1: Ofman Kernkwadranten

Florian Dejonckheere
florian@dejonckhee.re

Kernkwadrant 1

Kernkwaliteit: doorzetter	→	Valkuil: fanatiek
↑		↓
Allergie: laksheid	←	Uitdaging: delegeren

Als kernkwaliteit prijs ik mezelf aan als **doorzetter**. Als er een opdracht voor me staat, zie ik erop toe dat deze tot een goed einde wordt gebracht. Zowel bij individuele lasten als collectieve taken neem ik mij altijd voor om deze zo perfect mogelijk af te werken. Daar tegenover staat **fanatisme**, waarin ik mezelf af en toe wel eens verlies, onafhankelijkheid van de trivialiteit van hetgeen er zich voor mijn neus bevindt.

De uitdaging is **delegatie**, wat ook te zien is aan het Not Invented Here syndroom: prestaties die ik niet zelf geleverd heb (maar wel voor verantwoordelijk ben) beschouw ik frequent als onvoldoende of inferieur. Hieruit volgt dan ook de allergie aan **laksheid**, meer bepaald de onwillendheid om het project of de taak in het totaalbeeld af te werken. Ook het afschuiven van verantwoordelijkheden kan gezien worden als tegengestelde van de kernkwaliteit.

Kernkwadrant 2

Kernkwaliteit: hulpvol	→	Valkuil: bemoeierig
↑		↓
Allergie: onverschilligheid	←	Uitdaging: loslaten

De kernkwaliteit hier is **hulpvol**. Het ligt in mijn natuur om hulp te bieden waar nodig, zowel professioneel als persoonlijk. De valkuil hierbij is dat dit soms kan overkomen als **bemoeierig** of zelfs arrogant, hoewel dit compleet niet de bedoeling is. Hiermee verwant is de betrouwbaarheid en het respect tussen de verschillende partijen.

De uitdaging kan voorgeschoteld worden als **loslaten**: op bepaalde momenten en bij bepaalde personen is het beter om niet te helpen, maar een zekere graad van zelfstandigheid toe te laten. Het menselijk leervermogen is dan ook gesterkt door trial and error. Als men deze zelfstandigheid tot in het extreme doortrekt, komt men uit bij **onverschilligheid** en apathie. Het moet absoluut voorkomen worden dat deze negatieve kenmerken gecultiveerd worden, mede doordat dit een goede groepscultuur in de kiem smoort.

Kernkwadrant 3

Kernkwaliteit: flexibiliteit	→	Valkuil: achteloosheid
↑		↓
Allergie: routine	←	Uitdaging: consistentie

Volgens mijn persoonlijke visie moet men in het leven uiterst **flexibel** zijn. Aan hetgeen dat globaal in de wereld gebeurt kan men (voornamelijk) niets doen, maar wel hoe men reageert op deze causale ketting. Maar de negatieve tegenhanger van deze flexibele mindset is **achteloosheid**. Als men zich achteloos gedraagt, heeft men geen emotionele connectie met zijn/haar leefmilieu. De emotionaliteit van deze wereld is inherent aan het leven daarin. Om nog verder te gaan, beschouw ik persoonlijk enthousiasme als één van de grootste deugden.

De uitdaging complementair met flexibiliteit is **consistentie**. Dit slaat onder meer op planning en organisatie, maar ook de opgelegde interne ordening. Naar mijn mening verschilt het niveau van consistentie ironisch genoeg sterk in verschillende aspecten van mijn leven. Fysieke organisatie is niet één van mijn sterkste punten, maar gestructureerd werken wel.

Tenslotte is de allergie van dit kwadrant **routine**. Routine en repetitie maken het leven snel afstompend en onverdraagbaar. Als toekomstige ontwikkelaar brengt dit goede vooruitzichten met zich mee, daar tegenwoordig een 9 to 5-werkdag niet langer de norm is. Ook afwisseling is er voldoende te vinden.